

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

่วนตลอดเพื่อประโยชน์แก่โลก

เราช่วยจริงๆ ช่วยโลกไม่ใช่ช่วยธรรมดา ไม่เหลวไหล ไม่ไม่เคยเหลวไหล ว่าจริงนี้ขาดสะบั้นไปเลย ทุกอย่างถ่วงได้ลั่นคำไหนแล้วขาดสะบั้นไปเลย กิเลสในหัวใจเจ้าของก็เหมือนกัน กิเลสไม่ขาดคอเจ้าของขาด ชัดกันขนาดนั้นละ เรื่อยมาอย่างนี้ ช่วยโลกเราก็ช่วยจริงๆ ไม่เอาอะไรเลย คิดดูซิติดดินทั้งวันทั้งคืน ไปตลอดเวลา ติดดินหาอะไร ก็เพื่อโลกทั้งนั้น เราไปตลอดเราไม่เอาอะไรเลย เราช่วยโลกช่วยขนาดนี้ละ เรื่องติดเรื่องดินดูจะไม่มีใครเกินหลวงตาบัว เดี่ยวถูกนิมนต์นั้นถูกนิมนต์นี้ ไปเรื่อย ไม่นิมนต์ก็ไป ไปเรื่อยอย่างนั้นละ ไปให้ๆ ไปเอาไม่เห็นมีบ้าง ไปลำพังเจ้าของไปให้ๆ ตลอดเลย

นี่ละจิตเวลามันดำปีแล้วมันมืดมันบอด ได้อะไรมาแต่จะกำๆ กิเลสพาให้กำพาให้โกงพาให้ริตให้ไถ ธรรมะนี่เปิดออกๆ ตลอดเวลา ตรงกันข้าม ท่านจึงเรียกว่าโลกกับธรรม โลกก็คือกิเลสความสกปรก ธรรมก็คือน้ำที่สะอาดที่ชะล้างให้สิ่งสกปรกทั้งหลายค่อยจางไปและหายไป คนเราอยู่กันได้ ถ้ามีแต่กิเลสนี้แหละไม่มีอะไรดีละ ถ้าธรรมไม่เข้าแทรก ธรรมเป็นของสำคัญมาก

เราช่วยจริงๆ ช่วยโลก ที่ติดดินอยู่ทุกวันนี้เพื่ออะไร ออกเพื่อโลกทั้งนั้นเราไม่เอา แบทตลอด จึงว่าเสียสละ ในชาตินี้เป็นชาติที่ชัดเจนมากที่สุดที่เดียวที่เป็นชาติเสียสละ ไม่เอาตลอดไปเลย เสียสละๆ ตลอด ผู้ขอก็รู้เข้ามาตลอดเหมือนกันจนไม่มีอะไรจะให้ คนนั้นขอนั้นคนนี่ขอนี้ ผู้ให้จนไม่มีอะไรจะให้ หหมด จะมีอะไรหลวงตา มีเท่าไรก็ออกหมดดังที่พี่น้องทั้งหลายเห็นนั้นแหละ จะถือเอาเป็นคติตัวอย่างก็ถือที่เราทำนี้ นี่ก็มีผู้มาขอจะสร้างเจดีย์เรา เจดีย์ขี้หมาอะไรเราว่าอย่างนี้เลย อย่ามายุ่งนะ เจดงเจดีย์อิฐปูนหินทรายเกิดประโยชน์อะไร

ที่เราทำให้โลกได้ดูได้เห็นเป็นคติเครื่องเตือนใจมีค่าขนาดไหน ดูอันนั้นซิ เราว่าอย่างนั้น อย่ามายุ่งนะเรื่องเรา ระลึกถึงหลวงตาบัวตาเปี้ยอะไร ระลึกถึงธรรมที่ท่านสอนท่านพาดำเนินนั้นเอาไปปฏิบัติจะเป็นมงคลมหามงคล เรบอกอย่างนั้นละ อย่ามายุ่งนะ จะมาทำเจดงเจดีย์หลวงตาบัว เราไม่สนใจกับสิ่งเหล่านี้ยิ่งกว่าหัวใจโลกนะ เราไปทุกวันนี้เราไปเพื่อหัวใจโลกต่างหาก เราไม่ได้ไปเพื่ออะไร เราไม่เอาอะไรโลกอันนี้ปล่อยตลอดมาได้ ๕๖-๕๗ ปีนี้ละมัง นี่ก็เคยพูดให้ฟังแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ เป็นวาระสุดท้ายที่ปล่อยโลกธาตุหมดจากหัวใจ แม้แต่ธาตุชั้นธ้ออะไรไม่มีเหลือ ปล่อยไปเหมือนกันหมดเลย ตั้งแต่นั้นมาก็ช่วยโลก

เรื่อย ๆ ในเบื้องต้นก็มีแต่พระละครตามตลอด เริ่มสอนพระ จากนั้นมาก็ขึ้นบนศาลา
ธรรมะมีแต่แกงหม้อเล็กหม้อจิว ๆ ที่ไปสอนดึก ๆ ธรรมะประเภทข้างบนนี้ที่สอนพระ
ล้วน ๆ แกงหม้อใหญ่เอาประมาณไม่ได้ละ ทุกวันนี้ไม่ได้เทศน์ละครระเด็ด ๆ เผ็ด ๆ
ร้อน ๆ เทศน์แต่แกงหม้อใหญ่ เราก็ช่วยอย่างนี้ตลอดมาช่วยโลก

ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว เพราะเราไม่เอาอะไร เราบอกเราไม่เอา เราช่วยโลก
ทั้งนั้น มีเท่าไรหมดไปตาม ๆ กันเลย อย่งไปที่ไหน ๆ นี้เหมือนกันได้มาเท่าไรออก
หมด ๆ ให้เก็บเราไม่เก็บ เก็บหาอะไร ผู้ที่หวังพึ่ง สิ่งที่ดีควรจะเป็นประโยชน์คือวัตถุ
สิ่งของเงินทองมีอยู่ เอา จ่ายกันไปแจกกันไปอย่างนั้นละ ใจเวลามันเปิดเปิดอย่างนั้น
ละทำนทั้งหลายพึ่งเอา ไม่มีคำว่ากำ ไม่มีเลย เปิดตลอดแบตลอดออกตลอด เพื่อให้
โลกได้รับความชุ่มเย็นกันทั่วหน้า ตามที่เราที่กำลังช่วยเท่าไรเราก็ช่วยอย่างนั้นเรื่อย ๆ
มา สำหรับเราเราไม่เอาอะไร

แม้แต่เวลาเราตายเรายังเขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว เวลาเราตาย วัตถุ
ไทยทานที่เขาจะมาทำบุญเพื่อเผาศพหลวงตาบวชนั้น มีพินัยกรรมแล้วนะนั่น ให้ตั้ง
คณะกรรมการเก็บหอมรอมริบ จตุปัจจัยได้มากน้อยเพียงไรให้เก็บหอมรอมริบมาได้
แล้ว เช่นเงินเป็นต้น ได้มาเท่าไรคณะกรรมการเก็บหอมรอมริบเอาไว้เรียกหมด
จากนั้นก็ยกเงินก้อนนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงให้หมด นั่นฟังซิ เราไม่เอาอะไร เราจะ
เผาเราด้วยไฟ สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้มีชีวิตอยู่ เช่นเงินทองเหล่านี้เอาเข้าให้เป็น
ประโยชน์แก่โลก ที่เป็นประโยชน์สำหรับคนตายก็คือไฟ เอา เผาไปเท่านั้น จากนั้น
ติดฝั่งเลย พุดให้มันชัดเจนอย่างนี้

เราปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย พุดคำสัตย์คำจริงออกมาให้โลกมันฟังไม่ได้
หรือ หรือฟังได้ตั้งแต่ความโกหกหลอกลวงกันทั้งโลกนั้นหรือ นี่เป็นคำสัตย์คำจริงที่
พุดออกมาแล้ว เราไม่ได้โกหกใคร การปฏิบัติของเราแทบเป็นแทบตายมาตลอด เรา
โกหกเราหรือพิจารณาซิ เวลาผลเกิดขึ้นมาก็ดังที่พุดนี้ฟ้าดินถล่มนั้น สมเหตุสมผลกัน
ใหม่กับการเสียสละ เป็นก็เป็น ตายก็ตาย ถึงคราวเอาเอาจริง ๆ ไม่ได้เหมือนใครง่าย ๆ
นะ จิตใจนี้รู้สึกว่าจะเด็ด เด็ดอยู่มาก ถ้างลองได้ออกทางไหนแล้วขาดสะบั้นไปเลยเที่ยว
นอกจากไม่ออก เก็บหอมรอมริบพินิจพิจารณา เรื่องความคิดความอ่านใครพุดอะไรนี้
เข้าหมด ๆ เก็บไว้ในความรู้สึกไม่ออก ไม่ออกง่าย ๆ ละ เวลาออกนี้ขาดสะบั้นไปหมด
เลย

ไม่ใช่แะ ๆ ปากเปราะปากบอน ไปที่ไหนแว๊ด ๆ ตีปาก ๆ แหละเรา เก็บไว้ไม่ได้
หรือ ที่ไม่ควรเป็นประโยชน์แสดงออกมาหาอะไร ที่จะประโยชน์ออก ควรออก
หนักเบาเล็กน้อยออก จึงเรียกว่าเก็บความรู้สึก นี้เราก็ช่วยเต็มกำลัง...ช่วยโลก เราช่วย

เราก็อย่างที่ว่า เอา เป็นก็เป็นตายก็ตาย ถึงวาระมันแล้วหมุนใส่กันเลยเทียว เราไม่ถอย ว่าจริง จริง ถ้าเวลาเล่นๆ กับหมานี่ แต่เวลาเล่นกับหมาใครมายังไม่ได้นะ นี่ยังไม่ปล่อยหมาเฉยๆ นะ ถ้าหมามานี้แล้วใครมายังไม่ได้เล่นกับหมา เวลาของจริงหมามายังไม่ได้เหมือนกัน เข้าใจไหม มันเป็นคนละวรรคละตอน เวลาเล่นกับหมาเป็นหมาไปเลย เราก็ดี เวลาอยู่กับหมามายังไม่ได้ เป็นอย่างนั้นละ จะว่าจริงหรือไม่จริงก็พิจารณาเอา ท่านทั้งหลาย

ช่วยโลกเราก็ช่วยจริงๆ ไม่มีอะไรติดตัวเราเลย ได้มามากน้อยออกเพื่อโลก ทั้งนี้เราไม่เอา แบตลวด นี่เรียกว่าช่วยโลก ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ดังที่ไปโน้นไปนี้ไปช่วยโลกทั้งนั้น เราไม่เอาอะไร เจ้าของไม่ได้อยู่ละวิ่งวุ่นตลอดเพื่อประโยชน์แก่โลก นี่วันนี้พอฉันเสร็จแล้วก็จะออกเดินทางไปเขาใหญ่ จากนี้ไป ๕ ชั่วโมงนะไปเขาใหญ่ เราเคยดูนาฬิกา จากวัดนี้ไปถึงที่เคยไปนี้ ที่วัดอะไรที่เขาถวายเรา ให้ท่านอุทัยไปอยู่นั้น ๕ ชั่วโมงไปที่นั่น ตั้งแต่ทางแยกใหญ่เข้าไปถึงที่วัดนี้มัน ๔๐ นาที จากนี้ถึงทางแยกใหญ่ที่จะแยกเข้าเขาใหญ่นั้นละ แยกบีบตรงนั้น จากนั้นเข้าไปอีก ๔๐ นาที รวมแล้ว ๕ ชั่วโมง

นี่ก็จะไปค้างที่นั่นวันนี้ วันพรุ่งนี้ก็ออกไปสวนแสงธรรม วันมะรืนก็ย้อนเข้ามา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ริงสิต วันที่ ๗ ย้อนกลับมา วันที่ ๕ ไปถึงเขาใหญ่ วันที่ ๖ ออกจากนี้ไปสวนแสงธรรม วันที่ ๗ ย้อนกลับมาที่ริงสิต จากนั้นถึงจะเข้าสวนแสงธรรมได้ แล้วก็ไปที่เป็นแห่งๆ ไป เทศน์เวลานี้ก็ออกทั่วประเทศนะ ออกวิทยุทั่วประเทศ ให้โลกได้เห็นได้ถือเป็นคนดีตัวอย่าง ที่เราทำนี้เราทำเพื่อเป็นประโยชน์แก่โลกทั้งนั้น เราไม่ได้ทำเพื่อเรา ทำเพื่อประโยชน์แก่โลก

เพราะฉะนั้นเวลาเขาปรึกษากัน เราตายแล้วจะมาก่อเจตีย์เจตอะอะไรให้เราอย่ามายุงนะ การที่ทำเหล่านี้เป็นเจตีย์อันลึกซึ้งมาก มีคุณค่ามากที่สุด คือเป็นคนดีตัวอย่างแก่โลกที่เราทำนี้ ไม่มีอะไรก่อความเสียหายแก่โลกเราพิจารณาหมดแล้ว การที่เราช่วยโลกมา เอา จะช่วย ตั้งแต่นั้นมาเราได้พิจารณาการดำเนินของเรา ว่าทำความกระทบกระเทือนแก่โลกให้เกิดความเสียหายตรงไหนบ้างไม่มี มีแต่ความภูมิใจๆ เราพิจารณาภายในใจของเราเรียบร้อยแล้วออกๆ จะออกกว้างออกแคบเราพิจารณาเรียบร้อยแล้วออกๆ ไม่ปรึกษาใครละ ก็เรียบร้อยเรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้

คราวที่เราช่วยชาติคราวนี้ก็ได้ทองตั้ง ๑๑ ตัน ๓๘๓ กวาگیโลแล้ว มันก็ได้มาเรื่อยๆ อย่างนี้ เป็นกอบเป็นกำของที่เข้าสู่คลังหลวงซึ่งเป็นจุดใหญ่ ส่วนดอลลาร์ไม่ได้มาก ดอลลาร์ดูเหมือน ๑๐ ล้านกว่าเข้าคลังหลวงนะ ดอลลาร์ ๑๐ ล้านกว่า ส่วนทองคำ ๑๑ ตันกับ ๓๘๐ กวาگیโล เข้าแล้ว ส่วนเงินไทยก็เคยบอกแล้วว่า เราได้นำเข้าไปซื้อทองคำ เอาเงินไทยไปซื้อ ๒ พันล้าน ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง นอกนั้นออกทั้งหมดเงิน

สตะ ออกช่วยชาติบ้านเมืองหมด ช่วยให้ได้เมิดเต็มหน่วย ถึงเวลาตายแล้วตายง่าย เรียบอกจริง ๆ เราไม่ได้ตายยาก ไม่ต้องไปนิมนต์พระที่ไหนมา กุสลา ธมฺมา หลวงตา บัวตายแล้วไปไหนมา อย่ามายุ่งเรา เราพิจารณาของเราเรียบร้อยแล้ว ไม่มีอะไรมายุ่งเราได้ ถึงวาระที่เราจะตายให้เป็นตามอัธยาศัยของเราแล้ว ปีบเข้าร่มไม้ร่มไหนเราเข้าเลยไปเลย ไม่ยากอะไรเลย

การปฏิบัติต่อชั้น ชั้นมันหมดสภาพแล้วหรือ หมดแล้วหรือสลัดปุ๊วะเดียวไปเลย ไปกังวลกับมันอะไร เสียอกเสียใจนั้นนี้กับธาตุกับชั้น ประสากระดูกเสียใจมันอะไร ขอให้จิตเป็นหลักเกณฑ์ของตัวเองแน่นหนามั่นคงเท่านั้นพอ จะตายเมื่อไรได้ทั้งนั้นไม่เป็นกังวล ขอให้เรียนธรรมให้ถึงธรรมให้จบธรรมภายในใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วหมดปัญหาโดยประการทั้งปวง จะอยู่จะไปไม่เป็นกังวล ถึงวาระที่จะไปแล้วไม่อยู่ว่านั่งติดผิงเลย

นี่ก็บอกชัด ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง คราวนี้เป็นคราวที่เราช่วยชาติเต็มกำลังความสามารถของเรา หมดชีวิตคราวนี้แล้วติดผิงจะไม่ต้องกลับมาเกิดอีกต่อไปแล้ว ประจักษ์อยู่ในหัวใจแล้ว พระพุทธเจ้า สนฺทิฎฺฐิโก สาวกทั้งหลาย สนฺทิฎฺฐิโก ชั้นสุดท้าย ชั้นสุดท้ายคือไม่ต้องกลับมาเกิด กิเลสขาดสะบั้นลงไป กิเลสตัวพาให้เกิด อวิชชาขบถ ขบถ ขาชา พาให้เกิด อวิชชาดับลงไปแล้วไม่มีอะไรจะพาให้เกิด ขาดสะบั้นไปหมดเลย ถึงกาลเวลาแล้วติดผิงเลย นี่พูดอย่างชัด ๆ ถอดออกมาจากหัวใจมาพูดไม่ต้องไปถามใคร พระพุทธเจ้าท่านก็ไม่ถามใคร สาวกทั้งหลายไม่ถามใคร ใครบรรลุนิพพานที่ไหน ไม่ต้องไปต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า พอตัว ๆ ด้วยกัน

นี่ตัวเท่าหนูก็พอตัว ไม่สงสัยในการเกิดการตายของเจ้าของบอกชัด ๆ ว่าหมดชาตินี้แล้วจะไม่กลับมาเกิดอีกก็บอกชัด ๆ อย่างนี้เลย มันหมดโดยสิ้นเชิง เชื่อจะพาให้เกิดคือ อวิชชาขบถ ขาดสะบั้นลงไปแล้วจากหัวใจบนหลังเขาวัดตอธรรมเจดีย์ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ เวลา ๕ ทุ่มเป็งเรลิมเมื่อไร นี่ละเป็นฟ้าดินถล่มสลายได้ หรือฟ้าดินถล่ม ชัดกันมากี่ปี ตั้งแต่ออกปฏิบัติพรรษา ๗ เรียนจบ เป็นเปรียญพรรษา ๗ แล้วก็ออก ปีพรรษา ๑๖ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม เป็นวันตัดสินกันระหว่างกิเลสกับธรรมขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจ ตั้งแต่นั้นมาหมดปัญหาโดยประการทั้งปวง ไม่มีอะไรเป็นปัญหาในใจ หมด

การติดการติดกับโลกทั้งหลายด้วยความเมตตาต่างหาก เราไม่ได้ติดติดเพราะเรากระวนกระวายเราเป็นทุกข์ในหัวใจเราเราไม่มี หมดโดยประการทั้งปวง กิเลสเท่านั้นพาให้ยุ่งเหยิงวุ่นวาย กิเลสขาดลงไปแล้วไม่มีอะไรยุ่ง สบายแสนสบาย เข้าใจแล้วนะ เอาละให้พร ... หลวงปู่ลี ถ้ำผาแดง ถวายทองคำ ๓ กิโล ๑๙ บาท ๙๗ สตางค์

เงินสด ๓๐๕,๕๐๐ บาท เงินอังกฤษ ๒๐ ปอนด์ เช็ค ๑๑๘,๕๐๐ รวมเป็นเงิน
๔๒๔,๐๐๐ บาท ยาสามัญประจำบ้าน ๑,๐๐๐ ชุด (สารุ) นี้ของธรรมลีเอามา เท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz